

lære et nyt Sprog. Det, at de jydsk Børn i Warmings Klinik kunne beholde deres eget Maal, gør Opgaven meget lettere at løse, end naar de samtidig skulle lære en dem fremmed Dialekt. Warmings Arbejde har da ogsaa vundet ualmindelig Anerkendelse. Fremragende Autoriteter baade paa Lægekunstens og paa Skolens Omraade have givet ham glimrende Vidnesbyrd, men det skal jeg ikke opholde mig ved, da de ere omtalte af Kredens Folketingsmand ved Finanslovens 2den Behandling.

Det andet Hovedindtryk, jeg fører med mig derovre fra, er, at Arbejdet ikke blot ledes med Dygtighed og Energi, men med stor Interesse for Sagen og med stor Kærlighed til Børnene. Børnene leve op under denne kærlige Behandling, saa de næsten blive ny Mennesker. Naar de komme der, ere de forkuede, sky og tillukkede, fordi de mange Gange have været til Latter, især i Skolen, og de ere en Kilde til Sorg for deres Forældre, og opgive af Lærerne. Disse ulykkelige Børn gaa derfor helt i Staa baade legemligt og aandeligt, blive sky og forskræmte. Under den Behandling, de faa i Warmings Klinik, hvor ikke blot Videnskaben træder dem hjælpende i Møde, men hvor ogsaa Menneskekærligheden søger at udfri dem fra deres tunge Skæbne, lukke de sig imidlertid op, fatte Mod og Tillid og blive baade glade og lykkelige.

Man har Indtrykket af, at denne Mand staar i en Gerning, som han føler som et Kald, og der er Liv over det hele. Jeg har det Indtryk, at er der et Sted, hvor det offentlige med Grund kunde hjælpe et privat Foretagende og støtte det, saa er det her. Jeg er glad for de anerkendende Ord fra alle Sider, ogsaa fra den ærede Minister, og jeg haaber, at vi Jyder maa have den Glæde at se denne Klinik i Silkeborg med Statens Støtte blive en varig, jydsk Klinik, til Glæde for mange Børn. Warming har rejst den med store, personlige Opofrelser.

Byriell-Jensen: Naar jeg har forlangt Ordet, er det for at gøre en lille Bemærkning om det Andragende, der findes i Betænkningen Nr. 57, Indstilling Nr. 16. Det er allerede omtalt saavel af den ærede Minister som af det ærede Medlem, der nu satte sig. Naar jeg nu kun vil gøre en lille Bemærkning herom, er det ingenlunde, fordi jeg anser Sagen for lille eller mindre betydende, men det er, fordi jeg mener, at det utvivlsomt staar klart for det høje Tings Medlemmer, at det er

en Sag, der har en overordentlig stor Betydning. Det er Spørgsmaalet om at sætte Tandlæge Warming i Silkeborg i Stand til at oprette en Klinik for ubemidlede Ganespaltepatienter i Jylland. At denne Mand er vel skikket til denne Virksomhed, derom foreligger der saa vederhæftige Oplysninger, som det i det hele taget er muligt at skaffe til Veje, naar man vil forsvare en Sag med virkelige Grunde. Jeg tillod mig under Finanslovens 2den Behandling allerede at omtale dette Spørgsmaal, og jeg anbefalede Sagen den Gang. Naar man erindrer de forstaaende og velvillige Udtalelser, der den Gang kom fra den ærede Ordfører, det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (J. Jensen), saavel som de forstaaende og velvillige Udtalelser i Gaar fra den ærede Ordfører for de Andragender, der ere henviste til Finansudvalget, forekommer det mig, at ogsaa de ærede Medlemmer her i Tinget, som ikke have haft Lejlighed til at overveje denne Sag saa stærkt, maa have faaet det Indtryk, at den fortjener den største Opmærksomhed. Det er jo den langt lettere Adgang for jydsk Patienter til Silkeborg end til København, i Forbindelse med Hr. Warmings store Dygtighed paa dette Omraade, der gør, at Sagen bør gennemføres. Den ærede Minister omtalte Warming og hans Arbejde paa dette Omraade med stor Sympati og erkendte, at han virkelig var en Dygtighed paa dette Omraade, men var ikke i Stand til at se, at der var nogen nævneværdig Forskel mellem det at rejse fra Jylland til København og til Silkeborg. Deri er jeg ikke enig med den ærede Minister, jeg mener, at man ikke alene bør spørge om, hvad Billetten koster fra Hjemstedet til Lægen, men der er ogsaa andre Hensyn, der kunne gøre sig gældende. Det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, nævnede for Resten adskillige. Man kunde ogsaa nævne det, at Forældrene faa en let Adgang til at komme til at se til det syge Barn, mens det er under Lægebehandling. Det vil jeg heller ikke kalde ubetydeligt. Naar den ærede Minister nævnte, at man kunde tænke sig en Klinik oprettet i Jylland beregnet paa Patienter over 18 Aar, har jeg vanskeligt ved at forstaa, hvorfor man ikke ogsaa maatte tænke paa at tage Patienter under Behandling, som ere yngre end 18 Aar. Jeg anbefaler altsaa ikke alene Tinget at stemme for Andragendets Henviisning til Ministeren, men jeg vil ogsaa ret ind-